

Posuzování přiměřenosti plánu nápravných opatření

Plán nápravných opatření by měl být posuzován ještě před jeho zavedením do praxe. Typické otázky pro posouzení kvality plánu nápravných opatření jsou, například:

1. Bude revidovaný řídicí systém vést k dosažení přijatelné úrovně rizika?
2. Nejsou na základě zavedení opatření vytvářena nová nebezpečí?
3. Bylo vybráno nejúčinnější řešení, a to i z ekonomického hlediska?
4. Co si myslí lidé, kterých se to bude týkat, o plánovaných nových opatřeních?
5. Budou nová opatření u zaměstnanců přijata a používána a nikoliv ignorována, např. v důsledku zvýšení tlaku na jejich pracovní výkon?

Při přijímání a provádění technických, technologických, organizačních a jiných opatřeních k prevenci rizik, by měl zaměstnavatel vycházet ze všeobecných preventivních zásad:

- Omezování vzniku rizik.
- Odstraňování rizik u zdroje jejich původu.
- Přizpůsobování pracovních podmínek potřebám zaměstnanců s cílem omezení působení negativních vlivů práce na jejich zdraví.
- Nahrazování fyzicky namáhavých prací a prací ve ztížených pracovních podmínkách novými technologickými a pracovními postupy.
- Nahrazování nebezpečných technologií, pracovních prostředků, surovin a materiálů méně nebezpečnými nebo rizikovými v souladu s vývojem nejnovějších poznatků vědy a techniky.
- Omezování počtu zaměstnanců vystavených působení faktorů překračujících nejvyšší přípustné hodnoty a dalších škodlivých faktorů na nejnižší počet nutný pro zajištění provozu.
- Plánování při provádění prevence rizik s využitím techniky, organizace práce, pracovních podmínek, sociálních vztahů a vlivů pracovního prostředí.
- Přednostní uplatňování prostředků kolektivní ochrany před riziky oproti prostředkům individuální ochrany.
- Provádění opatření směřujících k omezení úniku škodlivin ze strojů a zařízení v rozsahu stanoveném zvláštním právním předpisem.